

Cada setmana, una dòna...

Teresa SIRVENT

Lolita Planas

Algú va dir d'ella que era la més guapa de Granollers. Elegant per naturalesa. Agradable en el tracte. Discreta. El seu color preferit és el gris, tot i que el blanc li encanta. Aquests serien uns quants trets de la seva personalitat. Ella és Lolita Planas.

«Em molesten els homes que no tenen iniciativa. M'agrada que tinguin personalitat».

-T'ha agradat sortir a les llistes de les dones més ben vestides de Granollers?.

-Sí, per què no? sempre és agradable.

-Algú fins i tot va dir que eres la dona més ele-

gant de Granollers, què en penses?.

-Millor que diguin això que no pas altres coses.

-Quin és segons el teu criteri l'home més elegant de Granollers?.

-El «Beta» Arimany.

-Què n'opines d'aquestes llistes de L'Actualitat?.

-Trobo que han estat força encertades?.

-Què és per tu l'elegància?.

-Això és molt personal.

A mi particularment m'agraden unes línies molt netes, gens sofisticades, no gaires coloraines. Per mi és anar distingit sense cridar massa l'atenció, sense anar enferfegat.

-L'estil és innat o s'aconsegueix amb el temps i la formació de la persona?.

-Jo crec que una mica es porta a dintre. Les peces de roba poden canviar segons la persona que les porta.

-Quin és el teu color preferit?.

-Gris, negre, blau marí, blanc. El blanc m'encanta.

-Si tinguessis molts diners amb què els invertiries?.

-Amb viatges, voltaria tot el món.

-Tens hobbies?.

-Sí, un d'ells és jugar a Tennis. L'altre és pintar, aquest m'agrada molt per què m'agrada crear.

T'agradaria crear models?.

-Sí, molt. És una de les



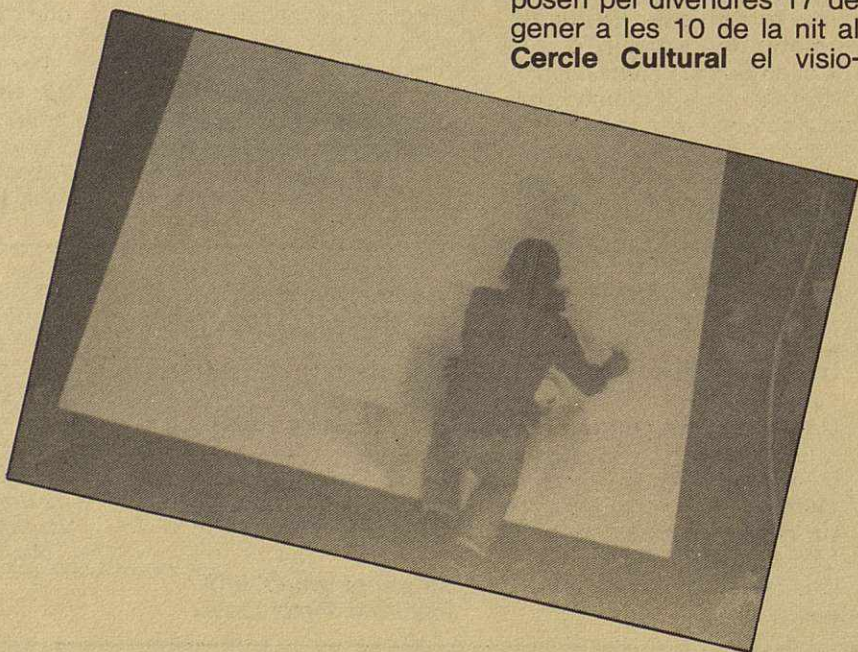
ACCIO - PERVERSIO

FOTO: M.^a LUISA I ALBERT GUILLARRO

CONSELLS COSMOPOLITES?



Paco Merino torna, a la fi, a exposar a Granollers. La cantonada li ha ofert la seva paret blanca



per a penjar-hi obra recent i no tant recent. Una exposició de pintures, de títol gens suggerent (Cae el año) oberta fins el 20 de gener.

La programació del Cine Club de l'Associació Cultural es consolida com una alternativa absolutament vàlida als cinemes comercials de la ciutat. Després de celebrar els 35 anys i de temptar-nos amb la projecció de Koyaanisqatsi i d'un parell de pel·lícules d'Alan Tanner (En la ciudad blanca, fantàstica) proposen pel divendres 17 de gener a les 10 de la nit al Cercle Cultural el visio-



natge de Extraños en el paraíso (Stranger than paradise).

A resultes d'un desencant davant el cinema de Hollywood i els seus grans directors elogiats constantment, Europa comença a interessar-se pel denominat «nou cinema americà»: l'obra d'una sèrie d'individus que ens parlen de les seves vivències personals, de la gent del carrer i de l'atmosfera enfollida del cor de la «city», Nova York. Jim